

ความประเสริฐของการละหมาด

[ไทย]

فضائل الصلاة

[باللغة التايلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: อันวาสะอู

ترجمة: أنور إسماعيل

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبد الهادي

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟีกฮฺ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแผ่และสอนอิสลาม อัล-วีอบบะฮฺ กรุงริยาดี

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

ความประเสริฐของการละหมาด

ความประเสริฐของการเดินไปละหมาด และการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีสญูด

ความประเสริฐของผู้ที่เดินทางไปกลับมัสยิด

ความประเสริฐของการไปละหมาดด้วยความสำรวม ความสงบเสงี่ยมและไม่เร่งรีบ

ความประเสริฐของการกล่าวคำว่า “อามีน”

ความประเสริฐของการละหมาดในเวลา

ความประเสริฐของการละหมาดฟัจญ์รุ(ศุบหฺ)และละหมาดอัศรุ

ความประเสริฐของการละหมาดอิซฮ์และละหมาดศุบหฺ

ความประเสริฐของการรอละหมาดหลังจากได้ละหมาดมาแล้ว

ความประเสริฐของการนั่งในสถานที่ละหมาดหลังจากละหมาดศุบหฺแล้ว

ความประเสริฐของวันศุกร์

ความประเสริฐของการอาบน้ำ(ซุนนะฮฺ)วันศุกร์ การฟังคุฏบะฮฺ และการละหมาดวันศุกร์

ความประเสริฐของช่วงเวลานึ่งในวันศุกร์คือช่วงเวลาหลังอัศรุ

ความประเสริฐของละหมาดสุนัตก่อนและหลังละหมาดฟัจญ์

ความประเสริฐของละหมาดกียามุลลัยลฺ (ละหมาดกลางคืน)

ความประเสริฐของละหมาดวิตรุช่วงหลังเที่ยงคืน

ความประเสริฐของการละหมาดและการขอพรในช่วงหลังเที่ยงคืน

ความประเสริฐของการขอพรในช่วงกลางคืน

ความประเสริฐของการละหมาดฎุฮาและความประเสริฐของช่วงเวลาดังกล่าว

ความประเสริฐของการก้มกราบที่ยาวนานและบ่อย

ความประเสริฐของการละหมาดสุนัตที่บ้าน

ความประเสริฐของการละหมาดฟัจญ์และการละหมาดสุนัต

ความประเสริฐของการอ่านวิริด(บทขอพร)หลังจากการให้สลามหลังละหมาดฟัจญ์

ความประเสริฐของการละหมาดแก่ผู้ตายและการติดตามศพ

ความประเสริฐของผู้ที่ถูกละหมาดโดยมุสลิม

ความประเสริฐของผู้สูญเสียคนที่รัก และผลตอบแทนสำหรับเขาจะอยู่ ณ อัลลอฮ์

ความประเสริฐของการละหมาดที่มีสญูดมักกะฮ์(มัสยิดหะรออม)และมัสยิดที่มะดีนะฮ์(มัสยิดอัลนะบะวีฮ์)

ความประเสริฐของการละหมาดที่มีสญูดบัยตุลมักดิส

ความประเสริฐของการละหมาดที่มีสญูดกุบอาฮ์

ความประเสริฐของการเดินไปละหมาด และการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มัสญิด

1. จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَآتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خُطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ، وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْسِبُهُ، وَتُصَلِّي عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِ».

ความว่า “การละหมาดญะมาอะฮ์มีผลบุญเพิ่มทวีคูณเป็นยี่สิบห้าเท่าจากการละหมาดคนเดียวที่บ้านหรือที่ร้าน เมื่อผู้ใดอาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ที่สุดและได้เดินไปยังมัสญิด ซึ่งเขาผู้นั้นไม่มีเป้าหมายอื่นใดนอกจากเพื่อการละหมาด เขาจะไม่ย่างก้าวไปหนึ่งก้าวนอกจากอัลลอฮ์จะยกกระดับให้เขาหนึ่งระดับชั้น และจะลบบาปของเขาหนึ่งบาปจนกว่าเขาจะเข้ามัสญิด และเมื่อได้เข้าอยู่มัสญิดเขาจะได้รับความดีเสมือนว่าเขาอยู่ในการละหมาดจนกว่าเขาจะออกจากมัสญิด และมลาอิกะฮ์จะขอพรแก่เขาตราบเท่าที่เขานั่งอยู่ ณ สถานที่ที่เขาทำการละหมาดด้วยการกล่าว

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُحَدِّثْ فِيهِ».

ความว่า “ไอ้อัลลอฮุ ได้โปรดให้การอภัยโทษแก่เขาผู้นี้ด้วยเถิด ไอ้อัลลอฮุได้โปรดให้ความเมตตาแก่เขาด้วยเถิด ตราบที่เขาไม่มีหะดีษ (เสียน้ำละหมาด) ณ สถานที่ดังกล่าว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีหฺ หะดีษที่ 477 และมุสลิม หะดีษที่ 649)

2. จากอบินุอุมร์ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุมา ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةَ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً».

ความว่า “การละหมาดญะมาอะฮ์(รวมกัน)ประเสริฐกว่าการละหมาดคนเดียวถึง 27 เท่า” (บันทึกโดยอัลบุคอรีหฺ หะดีษที่ 645 และมุสลิม หะดีษที่ 650)

ความประเสริฐของผู้ที่เดินทางไปกลับมัสญิด

จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ اللَّهُ لَهُ نُزْلُهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ».

ความว่า “ผู้ใดที่ไปมัสยิดและกลับ อัลลอฮ์จะทรงเตรียมที่อยู่ในส่วนสวรรค์ไว้สำหรับเขา ทุกครั้งที่เขาเดินทางไปกลับจากมัสยิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 662 และมุสลิม หะดีษที่ 669 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัลบุคอรีห์)

ความประเสริฐของการไปละหมาดด้วยความสำรวม ความสงบเสงี่ยมและไม่เร่งรีบ

จากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ (ได้กล่าวว่า) ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

« إِذَا تَوَّابَ لِلصَّلَاةِ فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَتُوهَا وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا كَانَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلَاةِ فَهُوَ فِي صَلَاةٍ ».

ความว่า “เมื่อใดที่มีการเชิญชวนไปสู่การละหมาด(กล่าวอีกอมะฮฺ) พวกท่านอย่าได้ไปสู่การละหมาดด้วยความเร่งรีบ แต่พวกท่านจงเดินไปด้วยความสงบไม่รีบร้อน หากว่าพวกท่านทันการละหมาด(พร้อมกับอิหม่าม)พวกท่านก็จงละหมาด และสำหรับสิ่งที่ท่านพลาดไป (คือ ร็อกอะฮฺของการละหมาดยังไม่สมบูรณ์ในขณะที่อิหม่ามละหมาดเสร็จแล้ว) ท่านก็จงเพิ่มเติมให้ครบสมบูรณ์ แท้ที่จริงแล้ว ผู้ใดมีความตั้งใจที่จะทำการละหมาด(ญะมาอะฮฺ) เขาผู้นั้นเสมือนอยู่ได้ในการทำละหมาด(ญะมาอะฮฺ)แล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 636 และมุสลิม หะดีษที่ 602)

ความประเสริฐของการกล่าวคำว่า “อามีน”

จากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ (ได้กล่าวว่า) ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

« إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ آمِينَ، وَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ فِي السَّمَاءِ: آمِينَ، فَوَافَقَتْ إِحْدَاهُمَا الْآخْرَى، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ ».

ความว่า “เมื่อผู้หนึ่งในหมู่พวกท่านได้กล่าวว่า อามีน บรรดาเทวดาก็จะพากันพากันกล่าวว่า อามีนด้วย ดังนั้นหากการกล่าวดังกล่าวตรงพ้องกัน เขาผู้นั้นจะได้รับการอภัยโทษในบาปต่างๆที่ผ่านมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ หะดีษที่ 781 และมุสลิม หะดีษ 410)

ความประเสริฐของการละหมาดในเวลา

จากอับดุลลอฮฺ บิน มัสฮูด เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ (ได้กล่าวว่า) ฉันได้เฝ้าถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมว่า

« أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ ، ؟ قَالَ: « الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا » قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: « بَرُّ الْوَالِدَيْنِ » قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: « الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَوْ اسْتَزِدُّنَهُ

ความว่า “การงานใดที่เป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮ์? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมตอบว่า การละหมาดตรงเวลา เขาได้ถามอีกว่า แล้วการงานอะไรอีก? ท่านนบีตอบว่า การทำดีต่อพ่อแม่ แล้วเขาก็ได้ถามอีก ท่านนบีก็ตอบว่า การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ แล้วเขาก็ได้กล่าวอีกว่า ท่านนบี ได้กล่าวกับฉันเช่นนี้ และถ้าหากฉันได้เฝ้าถามเพิ่มอีก แน่นอนท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็จะไม่เพิ่มแก่ฉันอีก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หะดีษที่ 527 และมุสลิม หะดีษที่ 85)

ความประเสริฐของการละหมาดฟัจญ์รุ(ศุบหฺ)และละหมาดอัศรุ

1. จากอะบุมูซา อัลอัซฮารีญ์ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ (ได้กล่าวว่า) ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

ความว่า “บุคคลใดที่ละหมาดในเวลาที่ยือกเย็นทั้งสอง (ละหมาดฟัจญ์รุและละหมาดอัศรุ) เขาผู้นั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์” (บันทึกโดยบุคอรีย์ หะดีษที่ 574 และมุสลิม หะดีษที่ 635)

2. จากอะบูบัศเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า

صلى بنا رسول الله ﷺ العصر بالمخمس فقال: «إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ عُرِضَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَضَيَّعُوهَا، فَمَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا كَانَ لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ...».

ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้ละหมาดอัศรุพร้อมกับพวกเราที่มูคิมมัต (สถานที่แห่งหนึ่ง) และท่านได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้ว ละหมาดอัศรุนี้เป็นละหมาดที่ได้ประทานให้แก่ผู้มาก่อนหน้าพวกท่าน แต่พวกเขาได้ละเลยมัน หากใครผู้ใดที่รักษามันไว้ เขาผู้นั้นจะได้รับผลบุญถึงสองครั้ง” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 830)

ความประเสริฐของการละหมาดอิซฮ์และละหมาดศุบหฺ

จากอุสมาน บิน อัฟฟาน เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ صَلَّى الْعِشَاءِ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ».

ความว่า “ผู้ใดที่ละหมาดอิซฮ์ร่วมกัน(ญะมาอะฮ์)เสมือนหนึ่งว่าเขาผู้นั้นได้ทำการละหมาด

เครื่องหนึ่งของคืน และผู้ใดที่ละหมาดศุบหุรุ่มกันก็เสมือนหนึ่งเขาผู้นั้นได้ละหมาดตลอดทั้งคืน”
(บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 656)

ความประเสริฐของการรอละหมาดหลังจากได้ละหมาดมาแล้ว

จากอะบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟» قَالَوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِسْبَاغُ الوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمْ الرَّبَاطُ».

ความว่า “พวกท่านทุกคนต้องการหรือไม่ หากว่าฉันจะชี้แนวทางสำหรับพวกท่านถึงสิ่งที่เป็นสาเหตุให้อัลลอฮฺจะลบล้างบาป และสิ่งที่เป็นสาเหตุให้อัลลอฮฺจะยกระดับชั้นของพวกท่าน” พวกเขาพากันตอบว่า “แน่นอน ท่านรอซูลุลลอฮฺ” ท่านรอซูล ได้กล่าวว่า “การอาบน้ำชำระหมาดที่สมบูรณ์ในภาวะที่ลำบากใจ(เช่นช่วงอากาศหนาวหรือร้อนจัด เป็นต้น) การก้าวเดินไปยังมีสติดีมาก ๆ และรอละหมาดหลังจากที่ได้ละหมาดแล้ว นั่นก็คือ อัจริบาฏ” (คือ สิ่งที่ทำให้กระตุ้นให้กระทำหรือบังคับตนเองให้อยู่กับการภักดี หรือหมายถึงส่วนหนึ่งของการต่อสู้เพื่อเอาชนะตนเอง) (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 251)

ความประเสริฐของการนั่งในสถานที่ละหมาดหลังจากละหมาดศุบหุแล้ว

จากสิมาค บิน หุร็อบ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ ได้กล่าวว่า

قلت لجابر بن سمرة أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: نَعَمْ كَثِيرًا، كَانَ لَا يَقُومُ مِنْ مُصَلَّاهُ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ الصُّبْحِ أَوْ الْغَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ قَامَ.

ความว่า “ฉันได้กล่าวแก่ญาบิร บิน สะมุเราะฮฺว่า ท่านได้เคยนั่งร่วมกับรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมเป็นประจำมิใช่หรือ? เขาก็ตอบว่า “ใช่ (ฉันได้นั่งร่วมกับท่าน) หลายครั้ง ท่านไม่เคยลุกออกจากสถานที่ละหมาดศุบหุหรือลุกออกจากสถานที่ละหมาดในช่วงเช้าเลย จนกว่าดวงอาทิตย์จะโผล่ขึ้นมา เมื่อดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นแล้ว ท่านก็จะลุกขึ้น” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 670)

ความประเสริฐของวันศุกร์

จากอะบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันสุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ

أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ».

ความว่า “วันที่ดีที่สุดสำหรับวันที่มีดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นมาคือวันศุกร์ วันนี้เป็นวันที่อาดัมถูกสร้างขึ้นมา และเป็นวันที่อาดัมถูกนำเข้าสู่สวรรค์ อีกทั้งเป็นวันที่อาดัมถูกนำออกจากสวรรค์เช่นกัน และวันกียามะจะไม่มีบังเกิดขึ้นนอกจากในวันศุกร์เท่านั้น” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 854)

ความประเสริฐของการอาบน้ำ(ซุนนะฮฺ)วันศุกร์ การฟังคุฏบะฮฺ และการละหมาดวันศุกร์

จากอะบูซุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ اغْتَسَلَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَصَلَّى مَا قُدِّرَ لَهُ، ثُمَّ أَنْصَتَ حَتَّى يَفْرَغَ مِنْ خُطْبَتِهِ، ثُمَّ يُصَلِّيَ مَعَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى وَفُضِّلَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ».

ความว่า “ผู้ใดที่ได้อาบน้ำ แล้วไปร่วมละหมาดวันศุกร์ จากนั้นเขาได้ละหมาด(ซุนนะฮฺ)มากเท่าที่สามารถ เสร็จแล้วเขาก็สงบนิ่งฟังคุฏบะฮฺจนกระทั่งจบคุฏบะฮฺ แล้วเขาได้ละหมาด(วันศุกร์)พร้อมกับอิหม่าม เช่นนี้บาปของเขาผู้นั้นที่ได้กระทำระหว่างวันศุกร์นั้นกับอีกวันศุกร์หนึ่ง และเกินไปอีกสามวันจะได้รับการอภัยโทษ” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 857)

ความประเสริฐของช่วงเวลาหนึ่งในวันศุกร์คือช่วงเวลาหลังอัศร

จากอะบูซุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวถึงวันศุกร์ โดยท่านได้กล่าวว่า

«فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا آعَظَاهُ إِلَّا» زاد قتيبة في روايته: وأشار بيده يقللها.

ความว่า “ในวันศุกร์นั้นมีอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งไม่มีมุสลิมคนใดที่ได้ละหมาด แล้วได้ขอพรสิ่งใดจากอัลลอฮฺตรงกับช่วงเวลาดังกล่าวนั้น นอกจากอัลลอฮฺจะประทานการขอนั้นให้แก่เขา” และท่านนบีมุฮัมมัดได้เพิ่มสำนวนหะดีษในสายรายงานของเขาวว่า (ความว่า) “ท่านนบีได้ทำสัญญาลักษณะกับมือของท่าน แสดงถึงเวลาเพียงสั้นๆ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หะดีษที่ 935 และมุสลิม หะดีษที่ 852) สำนวนหะดีษเป็นของมุสลิม)

ความประเสริฐของละหมาดสุนัตก่อนและหลังละหมาดฟัรฎู

จากอุมมุ หะบีบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าววว่า

«مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّي ، كُلَّ يَوْمٍ نِتْنِي عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، أَوْ إِلَّا بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ» قالت أم حبيبة: فما برحتُ أُصَلِّيهنَّ بعدُ.

ความว่า “ไม่มีป่าวมุสลิมคนใดที่ทำการละหมาดสุนัตทุกๆวันๆละสิบสองร้อยกอบะฮ์ที่นอกเหนือจากละหมาดฟัรฎู นอกจากอัลลอฮ์จะทรงสร้างวิมานสำหรับเขาในสวนสวรรค์ หรือ นอกจากเขาจะถูกสร้างวิมานให้ในสวนสวรรค์” อุมมูหะบีบะฮ์ได้กล่าวว่า และฉันก็ไม่ละเลยที่จะทำการละหมาดสุนนะฮ์ดังกล่าวนี้นับจากวันนั้นเป็นต้นมา” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 728)

ความประเสริฐของละหมาดกียามุลลัยล (ละหมาดกลางคืน)

1. อัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ ะฮ์ ะฮ์ ะฮ์ ได้กล่าวเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาว่า

﴿ نَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

ความว่า “สี่ข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน พลังวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา ดังนั้นจึงไม่มีชีวิตใคร่สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ให้เป็นที่รรมย์แก่สายตาเป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ” (อัลสัจญ์ดะฮ์ : 16-17)

2. จากอะฮ์ดีษร็อยเราะฮ์ เราะฮะฎียัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ ะฮ์ ได้กล่าวว่า

«أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ.»

ความว่า “การถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากเดือนเราะมะฎอนคือ การถือศีลอดในเดือนของอัลลอฮ์ อัลมุหรัรอม และละหมาดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากละหมาดฟัรฎูคือ ละหมาดช่วงกลางคืน(กียามุลลัยล)” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 1163)

ความประเสริฐของละหมาดวิตรช่วงหลังเที่ยงคืน

จากญะบิร เราะฮะฎียัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮุ คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ ะฮ์ ได้กล่าวว่า

«مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُتْرَ أَوَّلُهُ، وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُتْرَ آخِرِ اللَّيْلِ؛ فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ وَذَلِكَ أَفْضَلُ.»

ความว่า “ผู้ใดที่เกรงว่า เขาจะไม่ตื่นขึ้นมาในช่วงท้ายของคืน ก็ให้เขาละหมาดวิตรูในช่วงแรก
ของคืน และใครที่ต้องการตื่นขึ้นละหมาดในช่วงท้ายของคืนก็จงละหมาดวิตรูในช่วงท้ายคืน
นั้น เพราะการละหมาดในช่วงท้ายของคืนนั้นถูกถือเป็นพยานและเป็นการละหมาดที่ประเสริฐ
ที่สุด” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 755)

ความประเสริฐของการละหมาดและการขอพรในช่วงหลังเที่ยงคืน

จากอะบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันสุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าว
ว่า

«يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ
يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ.»

ความว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราได้ลงมายังฟากฟ้าโลกดุนยาในทุกๆคืนในช่วงเวลาหนึ่งในสาม
ของช่วงสุดท้ายของคืน และพระองค์ได้กล่าวว่า ผู้ใดที่วอนขอต่อข้า ข้าก็จะตอบรับการวอนขอ
นั้น ผู้ใดขอต่อข้า ข้าก็จะมอบให้กับเขา และผู้ใดที่ขออภัยโทษจากข้า ข้าจะยกโทษให้แก่เขา”
(บันทึกโดยอัลบุคอรี หะดีษที่ 1145 และมุสลิม หะดีษที่ 758 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัลบุคอ
รี)

ความประเสริฐของการขอพรในช่วงกลางคืน

จากญาบิร เราะวะฎียัลลอฮฺ อันสุ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً، لَا يُؤَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا
أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ.»

ความว่า “แท้จริงแล้ว ในช่วงกลางคืนมีช่วงหนึ่ง ที่ไม่มีมุสลิมคนใดที่ได้ขอสิ่งที่ดีจากอัลลอฮฺทั้ง
ในสิ่งที่เกี่ยวกับโลกดุนยาหรือสิ่งที่เกี่ยวกับอาคิเราะฮฺแล้วตรงกับช่วงเวลาดังกล่าว นอก
จากอัลลอฮฺจะประทานแก่เขาในสิ่งที่เขาขอ ดังกล่าวนั้นจะมีในทุกคืน” (บันทึกโดยมุสลิม หะ
ดีษที่ 757)

ความประเสริฐของการละหมาดกุหาและความประเสริฐของช่วงเวลาดังกล่าว

1. จากอะบีซุรฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันสุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«يُضِحُّ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ
صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ

الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى».

ความว่า “เมื่อยามเช้ามาถึง กระจกทุกๆ ส่วนของมนุษย์ล้วนมีหน้าที่ต้องทำเศาะดะเกาะฮฺ (ทำทาน) ทุกการกล่าวตะหมีด(กล่าว อัลหัมดุลิลละฮฺ)ก็เป็นทาน ทุกการกล่าวตะฮฺลีล(กล่าว ลาอิลาฮะฮฺอิลลัลลอฮฺ) ก็เป็นทาน ทุกการกล่าวตักบีรฺ(กล่าว อัลลอฮุอักบัรฺ)ก็เป็นทาน การส่งเสริมในเรื่องความดีก็เป็นทาน และการห้ามปรามสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายก็เป็นทาน และถือเป็นการเพียงพอเรื่องดังกล่าวด้วยการละหมาดสุนัตฎุฮาของร็อกอะฮฺ” (บันทึกโดยมุสลิมหะดีษที่ 720)

2. จากชัยดู บิน อรฺกัอม เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ حِينَ تَرْمَضُ الْفِصَالُ».

ความว่า “การละหมาดของอัลเอาวาบีน(ผู้กลับตัว)คือช่วงที่ลูกอูฐรู้สึกร้อนเท้า(ช่วงสายๆ)” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 748)

ความประเสริฐของการก้มกราบที่ยาวนานและบ่อย

1. จากเราะบิอะฮฺ บิน กะอูบ อัลอัศละมีเย้ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ ได้กล่าวว่า

كُنْتُ أَيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَتَيْتُهُ بِوَضُوئِهِ وَحَاجَّتِهِ فَقَالَ لِي: «سَلْ» فَقُلْتُ أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ قَالَ: «أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ» قُلْتُ: هُوَ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةٍ السُّجُودِ».

ความว่า “ครั้งหนึ่งฉันได้นอนพักแรมกับท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมฉันได้เตรียมน้ำเพื่อให้ท่านรอซูลุลลอฮฺได้อาบน้ำละหมาดและใช้เรื่องการถ่ายทุกข์ ท่านรอซูลได้กล่าวแก่ฉันว่า จงขอมาซิ ฉันก็ได้กล่าวว่า ฉันขอได้อยู่เคียงข้างท่านในสวนสวรรค์ ท่านรอซูลได้กล่าวว่า นอกจากนั้นท่านต้องการอะไรอีก? ฉันตอบว่า มีเพียงแค่นี้แหละ ท่านรอซูลจึงกล่าวว่า ถ้าเช่นนั้น ท่านจงช่วยฉันเพื่อ(แก้ไข)ตัวของท่านเองด้วยการสujudให้มากๆ”(บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 489)

2. จากเซาบาน เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ ، ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ ، سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ».

ความว่า “ท่านจงสุญูด (ก้มกราบต่ออัลลอฮ์) ให้มากๆ แท้ที่จริงแล้ว ท่านจะไม่สุญูดเพื่ออัลลอฮ์หนึ่งครั้งเว้นแต่พระองค์จะทรงยกระดับของท่านด้วยการสุญูดดังกล่าวให้สูงขึ้นหนึ่งระดับ และพระองค์จะทรงอภัยความผิดด้วยการสุญูดดังกล่าวหนึ่งความผิด” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 488)

ความประเสริฐของการละหมาดสุนัตที่บ้าน

จากชัยดู บิน ซาบิต เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«... فَعَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي بُيُوتِكُمْ فَإِنَّ خَيْرَ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ»

ความว่า “...ดังนั้นขอให้พวกท่านทำการละหมาด(สุนัต)ในบ้านของพวกท่าน แท้ที่จริงแล้วเป็นการดีที่สุดที่คนหนึ่งละหมาดสุนัตที่บ้านของเขานอกจากละหมาดฟัรฎู” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หะดีษที่ 731 และมุสลิม หะดีษที่ 781 ส่วนนวนหะดีษของมุสลิม)

ความประเสริฐของการละหมาดฟัรฎูและการละหมาดสุนัต

จากอะนุศรียเราะฮ์ เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنِّي مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ.

وَمَا زَالَ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَحْبَبْتُهُ، فَكُنْتُ سَمِعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ».

“แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงตรัสว่า : ผู้ใดที่เป็นศัตรูกับวะลีย(ผู้ที่เป็นที่รัก) ของฉัน แน่แน่นอนฉันประกาศสงครามกับเขาผู้นั้น และไม่มีสิ่งใดที่บ่าวของฉันได้(ปฏิบัติตน)เข้าใกล้กับฉันด้วยการงานหนึ่งที่ฉันโปรดปรานยิ่ง กว่ากรปฏิบัติในสิ่งที่ฉันกำหนดเป็นฟัรฎู

และบ่าวของฉันก็ยังคงปฏิบัติตนเข้าใกล้ข้าตลอดเวลาด้วยการปฏิบัติสิ่งที่เป็นสุนัตต่างๆ จนกระทั่งฉันรักเขา ครั้นเมื่อฉันรักเขาแล้ว ฉันก็จะเป็นดังผู้ระวังรักษาของเขาที่เขาใช้ฟัง เป็นผู้รักษาดาวของเขาที่เขาใช้มอง เป็นผู้รักษามือของเขาที่ใช้ฟาตฟัน และเป็นผู้รักษาเท้าของเขาที่เขาใช้เดิน แน่แน่นอนหากเขาขอสิ่งใดจากข้าข้ายอมให้เขา และหากเขาได้ขอความคุ้มครองจากฉัน ฉันก็จะให้ความคุ้มครองเขาอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดที่ทำฉันลี้ใจมากกว่าการเอาชีวิต

ของผู้ศรัทธา พวกเขากลัวการตายและฉันก็ไม่อยากให้เขาได้รับทุกข์เช่นกัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ะหะดีษที่ 6502)

ความประเสริฐของการอ่านวิรูด(บทขอพร)หลังจากการให้สลามหลังละหมาดฟัรฎู

จากอะบูนูร็อยเราะฮะฮุ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า จากท่านรอซูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัมกล่าวว่า

«مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَسَامُ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่ได้กล่าวตัสบีหฺแก่อัลลอฮุ(สุบหานัลลอฮุ)ทุกครั้งหลังละหมาดสามสิบสามครั้ง กล่าวตะหฺมิดแก่อัลลอฮุ(อัลหัมดุลิลละฮุ)สามสิบสามครั้ง และกล่าวตักบีรฺแก่อัลลอฮุ (อัลลอฮุ อักบัร) สามสิบสามครั้ง ทั้งหมดเป็นจำนวนเก้าสิบเก้าครั้ง และกล่าวเพิ่มอีกให้ครบหนึ่งร้อยครั้งด้วยคำกล่าวที่ว่า

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮุแต่เพียงองค์เดียว ไม่มีผู้ใดที่เป็นภาคีกับพระองค์ไม่ สำหรับพระองค์คือการปกครองทั้งหมด และสำหรับพระองค์คืออมวลสรรเสริญทั้งหมด และพระองค์คือผู้ที่ทรงพละทานุภาพในทุกสิ่งทุกอย่าง”

ความผิดของเขาผู้นั้นจะได้รับการอภัยแม้จะมีมากเสมือนฟองน้ำในมหาสมุทรก็ตาม” (บันทึกโดยมุสลิม ะหะดีษที่ 597)

ความประเสริฐของการละหมาดแก่ผู้ตายและการติดตามศพ

จากอะบูนูร็อยเราะฮะฮุ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัมได้กล่าวว่า

«مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ مُسْلِمٍ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا، وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا وَيُفْرَغَ مِنْ دَفْنِهَا، فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ الْأَجْرِ بِقِيرَاطَيْنِ، كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ، وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تُدْفَنَ فَإِنَّهُ يَرْجِعُ بِقِيرَاطٍ».

ความว่า “ผู้ใดที่ติดตามญะนาซะฮุ(ศพผู้ตาย)ของมุสลิมด้วยจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยศรัทธา และหวังผลตอบแทนจากอัลลอฮุ โดยที่เขาพร้อมอยู่กับญะนาซะฮุ นั้นจนกระทั่งได้ละหมาดให้

เขาแล้ว แล้วอยู่จนกระทั่งฝั่งศพของเขาเสร็จ แท้จริงแล้วเขาผู้นี้จะกลับพร้อมผลบุญสองกัรอญ
ทุกๆหนึ่งกัรอญดุจดังภูเขาหูด ส่วนผู้ที่ละหมาดญะนาซะฮฺและกลับมาก่อนที่จะมีการฝังศพ
ผู้ตาย แท้จริงแล้วเขาผู้นี้ได้กลับพร้อมกับผลบุญหนึ่งกัรอญ(เท่านั้น)” (บันทึกโดยอัลบุคอรี
หะดีษที่ 47 และมุสลิม หะดีษที่ 945 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัลบุคอรี)

ความประเสริฐของผู้ที่ถูกละหมาดโดยมุสลิม

1. จากอาอิชะฮฺ เราะเบียลลอฮฺ อันฮา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

« مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةَ كُلِّهِمْ يَشْفَعُونَ لَهُ إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ ».

ความว่า “ไม่มีผู้ตายคนใดที่มีประชาชาติมุสลิมกลุ่มหนึ่งละหมาดให้เขาจำนวนหนึ่งร้อยคน
ทุกคนต่างขอความช่วยเหลือ(ชะฟาอะฮฺ)ให้แก่เขา ถ้าเช่นนั้นแล้วอัลลอฮฺจะทรงรับคำขอ
ช่วยเหลือของพวกเขา” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 947)

2. จากอิบน์ อับบาส เราะเบียลลอฮฺ อันฮฺ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัมได้กล่าวว่า

« مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيَقُومُ عَلَى جَنَائِزِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ ».

ความว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่เสียชีวิตไปแล้ว แล้วมีผู้ละหมาดญะนาซะฮฺให้เขาถึงสี่สิบคนโดย
ที่ผู้คนเหล่านั้นไม่ตั้งภาคีให้แก่อัลลอฮฺกับสิ่งใดๆ นอกจากอัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาช่วยเหลือ
(ชะฟาอะฮฺ)ผู้ตาย” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 948)

ความประเสริฐของผู้สูญเสียคนที่รัก และผลตอบแทนสำหรับเขาจะอยู่ ณ อัลลอฮฺ

จากอิบน์ อับบาส เราะเบียลลอฮฺ อันฮฺมา ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัมได้กล่าวว่า

« يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ اخْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ ».

ความว่า “อัลลอฮฺ สُبْحَانَهِ ะฮฺ ะฮฺ ได้ตรัสว่า : ไม่มีผลตอบแทนใดจากฉันสำหรับบ่าวผู้
ศรัทธาของฉันคนใด เมื่อเขาได้สูญเสียคนที่เขารักจากโลกนี้ไป(เช่นบุพการี หรือบุตรธิดา) แล้ว

เขาอดทน(ยอมรับในการกำหนดของอัลลอฮ์)ไม่มีผลตอบแทนใดสำหรับเขานอกจากสวนสวรรค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หะดีษที่ 6424)

ความประเสริฐของการละหมาดที่มัสญิดมักกะฮ์(มัสยิดหะรออม)และมัสยิดที่มะดีนะฮ์(มัสยิดอัลนะบะวี)

1. จากอะบุซุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيهَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ.»

ความว่า “การละหมาดที่มัสญิดของฉันมีความประเสริฐกว่าการละหมาดที่มัสยิดอื่นๆถึงหนึ่งพันครั้งยกเว้นละหมาดที่มัสยิดอัลหะรออม(มักกะฮ์)” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หะดีษที่ 1190 และมุสลิม หะดีษที่ 1394 สำนักนวนหะดีษเป็นของอัลบุคอรี)

2. จากญาบิร เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้กล่าวว่า

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيهَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيهَا سِوَاهُ.»

ความว่า “การละหมาดที่มัสญิดของฉันประเสริฐยิ่งกว่าการละหมาดในมัสยิดอื่นๆถึงหนึ่งพันครั้งยกเว้นละหมาดที่มัสยิดอัลหะรออม เพราะการละหมาดที่มัสยิดอัลหะรออมนั้นประเสริฐยิ่งกว่าการละหมาดที่มัสยิดอื่นถึงหนึ่งแสนครั้ง” (หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกโดยอะหมัด หะดีษที่ 14750 โปรดดูหนังสืออิรฺวาล์ อัลเมาะลีล หะดีษที่ 1129 และบันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ หะดีษที่ 1406 สำนักนวนหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮ์)

ความประเสริฐของการละหมาดที่มัสยิดบัยตุลมักดิส

จากอะบิซุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า

تَذَاكَرْنَا وَنَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَيُّهُمَا أَفْضَلُ مَسْجِدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَمْ مَسْجِدَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَرْبَعِ صَلَوَاتٍ فِيهِ وَلِنَعْمَ الْمُصَلَّى...».

ความว่า “เราได้นั่งคุยในขณะที่อยู่กับท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และถามกันว่า : มัสยิดใดที่ประเสริฐกว่ากันระหว่างมัสยิดของรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม (ที่มะดีนะฮ์) กับมัสยิดบัยตุลมักดิส(ที่ปาเลสไตน์)? ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้ตอบว่า การละหมาดในมัสยิดของฉันนี้ประเสริฐกว่าการละหมาดใน

มัสดิบบัยตุลมักดิสถึงสี่ครั้ง และ(มัสดิคมะดีนะฮฺ) ซ่างเป็นมัสดิบัติที่แสนประเสริฐ” (หะดีษเศาะหีหฺ บันทีกโดยอัลหากิม หะดีษที่ 8553 โปรดดูหนังสืออัลซิลลีละตุ อัศเศาะหีหะฮฺ หะดีษที่ 2902)

ความประเสริฐของการละหมาดที่มัสดิบุกุบ่า

จากสะฮฺลฺ บิน หะนีฟฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءٍ، فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ.»

ความว่า “ผู้ใดที่อาบน้ำชำระหมาดที่บ้านของเขา แล้วเดินไปยังมัสดิบุกุบ่า แล้วได้ละหมาดที่นั่นหนึ่งครั้ง เขาผู้นั้นจะได้รับผลบุญเสมือนได้กระทำอุมเราะฮฺหนึ่งครั้ง” (หะดีษเศาะหีหฺ บันทีกโดยอันนะสาอียฺ หะดีษที่ 669 และอิบนุมาญะฮฺ หะดีษที่ 1412 สำนักนวนหะดีษเป็นของอิบนุมาญะฮฺ)